

การศึกษา

เงินตราเข้ารหัส

ในปัจจุบันที่ดิจิทัลเข้ามามีบทบาทกับวิถีชีวิตของมนุษย์มากขึ้นเรื่อย ๆ เกิดเป็นระบบเศรษฐกิจดิจิทัล (digital economy) ที่มีการบริหารจัดการและการติดต่อสื่อสารโดยอาศัยโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล เงินตราเข้ารหัส (cryptocurrency; crypto currency) จึงเริ่มเข้ามามีบทบาทเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนที่เดิมมีเพียงธนบัตรหรือเหรียญกษาปณ์ เงินตราเข้ารหัสที่รู้จักกันโดยทั่วไป เช่น บิตคอยน์ (bitcoin) ซึ่งอาจยังไม่เป็นที่รู้จักแพร่หลายวันนี้จึงนำคำอธิบายที่คณะกรรมการจัดทำพจนานุกรมศัพท์เศรษฐศาสตร์ สำนักงานราชบัณฑิตยสภา ได้อธิบายไว้มาเสนอ เงินตราเข้ารหัส (cryptocurrency; crypto currency) หมายถึง เงินตราดิจิทัลหรือเงินตราเสมือนที่ใช้เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยน โดยการเข้ารหัสเพื่อความปลอดภัยในการแลกเปลี่ยน และควบคุมปริมาณเงินที่เกิดขึ้น เงินตราประเภทนี้เป็นที่ยอมรับโดยบุคคลกลุ่มหนึ่งแต่ไม่ได้มีหน่วยงานทางการของประเทศได้รับรอง การโอนเงินของเงินตราดังกล่าวจะมีค่าธรรมเนียมน้อยมากหรือไม่มีเลย เนื่องจากไม่มีความจำเป็นที่จะโอนผ่านสถาบันการเงินใด ๆ ราคาหรือมูลค่าของเงินหรืออัตราแลกเปลี่ยนกับเงินตราสกุลอื่นซึ่งมีความผันผวนขึ้นอยู่กับปริมาณอุปสงค์และอุปทานของสกุลเงินนั้นในตลาดเงิน เงินตราเข้ารหัสอาจถูกโยงเข้ากับการฟอกเงิน และธุรกรรมทางการเงินที่ผิดกฎหมาย

บิตคอยน์ (bitcoin) คือเงินตราเข้ารหัสชนิดแรกที่ใช้เป็นสื่อในการซื้อขายแลกเปลี่ยนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ สามารถเทียบค่ากับเงินสกุลต่าง ๆ เช่น ดอลลาร์ บาท เยน ทั้งนี้ไม่มีสถาบันใดเป็นผู้กำหนดอัตราแลกเปลี่ยน ขึ้นอยู่กับอุปสงค์ อุปทาน และความเชื่อถือในตลาดซื้อขาย

บิตคอยน์เกิดขึ้น เมื่อ ค.ศ. ๒๐๐๘ โดยผู้ใช้นามว่า ซาโตชิ นากาโมโต (Satoshi Nakamoto) เป็นผู้ริเริ่มคนแรก โดยใช้ระบบที่เรียกว่า บล็อกเชน (block chain) ในการทำธุรกรรมระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย ซึ่งไม่ผ่านคนกลาง อย่างไรก็ตาม บิตคอยน์นั้นไม่มีสินทรัพย์หนุนหลังเงินตรา จึงอาจก่อให้เกิดปัญหาด้านความน่าเชื่อถือและการยอมรับของเงินตราดังกล่าวและผู้ถือบิตคอยน์อาจสูญเสียทรัพย์สินได้

จินดารัตน์ โพธิ์นอก